

*tizdailijana

Runic: ↑ | ʏ ʌ ʃ | | ʃ | ʌ ʃ | ʃ

Pronunciation: /ˌtiz.ˈdaj.li.ja.nã/

verb · Weak class 1

Meanings

1. to divide, distribute
2. to separate

Etymology

From *tiz- + *dailijana.

Conjugation

Present active

Person	Indicative	Subjunctive	Imperative
1st singular	tizdailijō	tizdailijaʊ	—
2nd singular	tizdailīsi	tizdailijais	tizdailī
3rd singular	tizdailīpi	tizdailijai	tizdailijapau
1st dual	tizdailijōs	tizdailijaiw	—
2nd dual	tizdailijapiz	tizdailijaipiz	tizdailijapiz
1st plural	tizdailijamaz	tizdailijaim	—
2nd plural	tizdailīp	tizdailijaip	tizdailīp
3rd plural	tizdailijanpi	tizdailijain	tizdailijanpau

Present passive

Person	Indicative	Subjunctive
1st singular	tizdailijai	–
2nd singular	tizdailijasai	tizdailijaisau
3rd singular	tizdailijaþai	tizdailijaþau
1st dual	–	–
2nd dual	–	–
1st plural	tizdailijanþai	tizdailijainþau
2nd plural	tizdailijanþai	tizdailijainþau
3rd plural	tizdailijanþai	tizdailijainþau

Past

Person	Indicative	Subjunctive
1st singular	tizdailidō	tizdailidēdī
2nd singular	tizdailidēz	tizdailidēdīz
3rd singular	tizdailidē	tizdailidēdī
1st dual	tizdailidēdū	tizdailidēdīw
2nd dual	tizdailidēdudiz	tizdailidēdīdiz
1st plural	tizdailidēdum	tizdailidēdīm
2nd plural	tizdailidēdud	tizdailidēdīd
3rd plural	tizdailidēdun	tizdailidēdīn

Non-finite Forms

Infinitive	Present Participle	Past Participle
tizdailijana	tizdailijandz	tizdailidaz

Descendants

tōdǣlan (Old English)

todælen, todealen, todelen (Middle English)

zeteilen (Old High German)

zerteilen (Middle High German)

zertheilen, zerteilen (German)

𐌿𐍂𐌸𐌹𐌳𐌴𐌶𐌰𐌽 (disdailjan) (Gothic)

𐌿𐍂s- (dis-) (Gothic)

[View on Wiktionary](#)